

DETEKTÍV CORMORAN STRIKE V ŠIESTOM
PRÍPADE BESTSELLEROVÉHO AUTORA

ROBERT GALBRAITH

ATRAMENTOVO
ČIERNE
SRDCE

Ljndeni

Atramentovo čierne srdce

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Lindeni

Robert Galbraith

Atramentovo čierne srdce – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

ATRAMENTOVO
ČIERNE
SRDCE

ROBERT GALBRAITH

ATRAMENTOVO
ČIERNE
SRDCE

Z angličtiny preložila Diana Ghaniová

Ljndeni

Robert Galbraith: The Ink Black Heart

Copyright © J. K. Rowling, 2022

First published in Great Britain in 2022 by Sphere

All characters and events in this publication, other than those clearly in the public domain, are fictitious and any resemblance to real persons, living or dead, is purely coincidental.

Translation © Diana Ghaniová, 2023

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2023

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3595-7

ISBN e-knihy 978-80-566-3734-0 (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-566-3735-7 (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-3736-4 (mobi)

S láskou venujem Steveovi a Lorne,
ktorí sú mojou rodinou, priateľmi
a dvomi baštami proti anómii.

*Temnota má dve podoby. Jednou je noc...
a druhou slepota.*

Mary Elizabeth Coleridgeová
Pochybnost'

PROLÓG

*Zranenia srdca sú často smrteľné,
ale nie nevyhnutne.*

Henry Gray, člen Kráľovskej spoločnosti
Grayova anatómia

1

*Vrať, prečo na mne spočinul tvoj zrak
a pri pohľade zatajil si dych?
Po veky vekov nebýva to tak,
že by nič neznačil ten okamih.*

Mary Elizabeth Coleridgeová
Okamih

Zo všetkých dvojíc, čo v ten štvrtok večer sedeli v Rivoli Bare hotela Ritz, sa už napohľad najviac zabávala tá, ktorá v skutočnosti vôbec netvorila pár.

Cormoran Strike a Robin Ellacottová, dvojica súkromných detektívov, obchodných partnerov a samozvaných najlepších priateľov, oslavovala Robinine tridsiate narodeniny. Po príchode do baru, ktorý vďaka stenám obloženým tmavým drevom, zlatom a sklenenými reliéfmi od Laliqua vyzeral ako šperkownica v štýle art deco, boli obaja v miernych rozpakoch, lebo si uvedomovali, že hoci sa poznajú už päť rokov, táto situácia je jedinečná. Nikdy predtým sa nerozhodli stráviť večer vo vzájomnej spoločnosti mimo práce, bez priateľov a kolegov, a dokonca aj bez zámenky úrazov (pred niekoľkými týždňami totiž Strike omylom urobil svojej partnerke dva monokle a ako odškodné jej kúpil karí z donášky).

Ešte nezvyčajnejšie bolo, že obaja sa dobre vyspali a vyzerali výborne. Robin si obliekla obťahnuté modré šaty a dlhé medové vlasy mala čisté a rozpustené. Jej partnerovi neunikli uznanlivé pohľady, ktoré na ňu vrhali popíjajúci muži, keď popri nich prechádzala. Už jej stihol pochváliť opáľový privesok spočívajúci v priehľbinke pod krkom, darček od rodičov. Opál lemovali drobné diamanty, ktoré sa jagali v zlatistej žiare barových

svetiel, a vždy keď sa Robin pohla, v kameni sa prebudili iskričky šarlátového ohňa.

Strike mal na sebe svoj obľúbený taliansky oblek s bielou košeľou a tmavou kravatou. Keď si oholil nedávno vypestovanú bradu, jeho podobnosť s Beethovenom – keby mal Beethoven zlomený nos a nadváhu – sa ešte zvýraznila. Srdečný úsmev čašníčky, keď mu podávala prvý koktejl Old Fashioned, však Robin pripomenul, ako sa o detektívovi v minulosti vyjadřila teraz už manželka jej bývalého manžela Sarah Shadlocková:

„Je zvláštne priťažlivý, no nie? Vyzerá trocha zničené, ale to mi nikdy neprekážalo.“

Sarah bola poriadna klamárka: uprednostňovala skôr upravených krásavcov, čo dokazovala aj jej neúnavná a napokon úspešná snaha zbalit Mathewu.

Strike a Robin sedeli oproti sebe v kreslách s leopardím vzorom pri stole pre dvoch a najskôr sa snažili zakryť mierne rozpaky rozhovorom o práci. Kým rozoberali prípady, ktoré mala detektívna agentúra momentálne na stole, každý z nich stihol vypiť jeden silný koktejl, a odvtedy ich čoraz hlasnejší smiech priťahoval pohľady barmanov aj zákazníkov. Robin svietili oči a líca jej trocha očerveneli, a dokonca aj Strike, ktorý bol podstatne mohutnejší ako jeho partnerka a dobre zvládal alkohol, vypil toľko bourbonu, že sa cítil príjemne povzbudený a uvoľnený.

Po druhom kole kokteilov sa rozhovor zvrhol k osobnejším témam. Strike, ktorý bol nemanželským synom rockového speváka, no stretol sa s ním iba dvakrát v živote, Robin prezradil, že jedna z jeho nevlastných sestier menom Prudence sa s ním chce zoznámiť.

„Kto to vlastne je?“ opýtala sa Robin. Vedela, že Strikeov otec bol trikrát ženatý a svojho syna splodil s náhodnou známosťou, v novinách najčastejšie označovanou ako „supergroupie“, ale zvyšok rodokmeňa nepoznala.

„Aj ona je nemanželská,“ odvetil Strike. „O niekoľko rokov mladšia ako ja. Jej matka bola herečka Lindsey Fanthropeová. Tá miešanka, čo hrala vo všetkom možnom. *EastEnders*, *Bill*...“

„Chceš sa zoznámiť s Prudence?“

„Nie som si istý,“ priznal Strike. „Nemôžem si pomôcť, mám pocit, že už mám dosť príbuzných, s ktorými sa musím natahovať. Okrem toho je terapeutka.“

„Aká?“

„Jungiánska.“

Jeho výraz, v ktorom sa miešala ostražitosť a nechúť, Robin rozosmial.

„Čo je zlé na tom, že je niekto jungiánska terapeutka?“

„Neviem... Podľa toho, čo mi píše, sa mi celkom pozdáva, a...“

Strike sa snažil nájsť tie správne slová a pohľadom zastal na bronzovom paneli na stene za Robininou hlavou, na ktorom bola zobrazená nahá Léda, ako ju oplodňuje Zeus v labutej podobe.

„... vraj to tiež nemala ľahké, keďže bol aj jej otcom. Ale keď som zistil, čím sa živí...“ Odmlčal sa a odpil si z bourbonu.

„Zdala sa ti neúprimná?“

„Nie celkom neúprimná...“ Strike si vzdychol. „Už mám dosť psychologov, čo mi vysvetľujú, prečo žijem tak, ako žijem, a tvrdia, že to súvisí s mojou takzvanou rodinou. Prudence v jednej zo svojich správ napísala, že odpustiť Rokebymu bolo pre ňu ‚liečivé‘... Kašlime na to,“ uzavrel náhle Strike. „Ty máš narodeniny, tak sa porozprávajme o tvojej rodine. Čo vlastne robí tvoj otec? Nikdy si to nespomínala.“

„Nie?“ zatiahla s miernym prekvapením Robin. „Je profesor ošetrovateľstva, produkcie a reprodukcie oviec.“

Strikeovi zabehol kokteil.

„Čo je na tom smiešne?“ opýtala sa so zdvihnutým obočím Robin.

„Prepáč.“ Strike sa od smiechu rozkašľal. „Len som to nečakal.“

„Mimochodom, je dosť veľká kapacita,“ vyhlásila naoko urazene Robin.

„Profesor... oviec. Ako to bolo?“

„Ošetrovateľstva, produkcie a reprodukcie... Čo je na tom také smiešne?“ dodala Robin, keď sa Strike druhýkrát rozrehotal.

„Neviem, možno tá produkcia a reprodukcia,“ vysvetlil Strike. „A aj tie ovce.“

„Za menom má štyridsaťšesť písmen. Keď som bola malá, zrákala som ich.“

„Pôsobivé,“ zhodnotil Strike, znova si odchlípol z bourbonu a snažil sa tváriť vážne. „Kedy sa začal zaujímať o ovce? Je to celoživotná vášeň, alebo ho zaujala nejaká konkrétna ovca, keď bol...“

„On si to s nimi nerozdáva, Strike.“

Detektívov opätovný smiech znova vzbudil záujem ostatných hostí.

„Jeho starší brat dostal rodinnú farmu, takže otec vyštudoval veterinárne lekárstvo v Durhame a, áno, špecializoval sa... Prestaň sa smiať! Je aj šéfredaktorom časopisu.“

„Prosím, povedz, že je o ovciach.“

„Áno, je. Volá sa *Chov oviec*,“ spresnila Robin, „a skôr ako sa opýtaš, nie, nemajú fotoprílohu s názvom Ovca týždňa.“

Tentoraz Strikeov výbuch smiechu počul celý bar. „Tichšie,“ napomenula ho s úsmevom Robin. Uvedomovala si, koľko párov očí sa na nich upiera. „Nechceme, aby nás vykázali z ďalšieho londýnskeho baru.“

„Z American Baru nás predsa nevykázali, alebo áno?“

Strikeova spomienka na následky pokusu udrieť podozrivého v hoteli Stafford bola hmlistá nie preto, že by bol opitý, ale preto, lebo v tej chvíli vnímal len svoj hnev.

„Možno nie vyslovene, ale skús sa tam vrátiť a uvidíš, ako ťa privítajú,“ utrúsila Robin a vylovila jednu z posledných olív z misky, čo im priniesli s prvým drinkom. Strike už stihol sám spratať všetky lupienky.

„Charlottin otec choval ovce,“ prehodil Strike a Robin pocítila slabý záchvev záujmu ako vždy, keď spomenul svoju bývalú snúbenicu, čo sa nestávalo takmer nikdy.

„Naozaj?“

„Hej, na Arrane,“ dodal Strike. „S treťou manželkou tam mal obrovské sídlo. Chov bol jeho koníčkom. Pravdepodobne si ho odpisoval z daní. Vyzerali fakt diabolsky – myslím tie ovce –, no nepamätám si názov plemena. Čiernobiele. S mohutnými rohmi a žltými očami.“

„Mohlo by to byť plemeno Jacobs,“ zhodnotila Robin, a keď sa Strike znova uškrnul, dodala: „Na záchode sme vždy mali kopy otcových časopisov.“

Jasné, že sa vyznám v plemenách oviec... Aký je Arran?“ V skutočnosti mala na mysli: „Aká bola Charlottina rodina?“

„Pekný, ak sa dobre pamätám, ale bol som tam len raz. Druhý raz ma už nepozvali. Charlottin otec ma z duše neznášal.“

„Prečo?“

Strike do seba najskôr hodil zvyšok kokteilu, až potom odpovedal.

„Mal viacero dôvodov, ale myslím, že na prvom mieste bolo, že sa ma jeho manželka pokúsila zviest.“

Robin zalapala po dychu oveľa hlasnejšie, ako zamýšľala.

„Presne tak. Mal som zhruba dvadsaťdva, dvadsaťtri rokov. Ona mala najmenej štyridsať. Bola fakt pekná, teda ak sa ti páčia vychudnuté závisláčky od koksu.“

„Ako – čo...?“

„Išli sme na víkend na Arran. Šeherezáda – tak sa volala – a Charlottin otec obľubovali alkohol. Polovica rodiny mala aj problémy s drogami – všetky nevlastné sestry a bratia. Po večeri sme sedeli vo štvorici a chľastali. Jej otec nebol zo mňa ktovieako nadšený – dúfal v niekoho s modrou krvou. S Charlotte nás ubytovali v oddelených spálňach na rôznych poschodiach.“

Okolo druhej ráno som vošiel do svojej podkrovnej izby. Vyzliekol som sa, na mol ožratý som padol do postele a zhasol svetlo. O pár minút sa otvorili dvere. Myslel som, že je to Charlotte. V izbe bola tma. Posunul som sa a ona vkĺzla ku mne...“

Robin si uvedomila, že má otvorené ústa, a tak ich zatvorila.

„... celkom nahá. Ešte ani vtedy mi to nedošlo – mal som v sebe takmer celú fľašu whisky. Ona... ehm... dotkla sa ma... vieš, ako to myslím...“

Robin si rukou zakryla ústa.

„... a začali sme sa bozkávať. Až keď mi zašepkala do ucha, že si všimla, ako som sa jej díval na kozy, keď sa zohla k ohňu, uvedomil som si, že som v posteli so svojou hostiteľkou. Niežeby na tom záležalo, ale nepozeral som jej na kozy. Pripravoval som sa, že ju zachytím, keby spadla. Bola taká opitá, až som sa bál, že spadne do ohňa, keď doň hádzala poleno.“

„Čo si urobil?“ opýtala sa Robin cez prsty.

„Vystrelil som z postele, akoby mi horelo pod zadkom,“ odvetil Strike a Robin sa znova rozosmiala. „Narazil som do stojana na umývadlo, zhodil som ho a rozbil obrovský viktoriánsky džbán. Ona sa len chichotala. Zjavne si namýšľala, že keď sa trocha spamätám, vrátim sa k nej do postele. Snažil som sa nájsť v tme boxerky, a vtom Charlotte naozaj otvorila dvere.“

„Panebože.“

„Hej, nebola nadšená, keď nás našla nahých v jednej izbe,“ utrúsil Strike. „Ťažko povedať, ktorého z nás chcela zabiť viac. Krik zobudil sira Anthonyho. Vybehol na poschodie len v brokátovom župane, ale bol taký ožratý, že si ho poriadne nezaviazal. Rozsvietil svetlá a stál pred nami s pištoľou v ruke nevnímajúc, že mu trčí penis, až kým ho na to neupozornila manželka. „Anthony, vidíme ti pipíka.““

Robin sa tentoraz rozosmiala tak nahlas, že Strike musel počkať, kým sa trocha upokojí, aby mohol pokračovať. Pri bare kúsok od ich stola sedel sivovlasý muž a sledoval Robin s miernym úškrnom na tvári.

„Čo sa dialo potom?“ opýtala sa zadýchane Robin a utrela si oči miniatúrnym obrúskom, ktorý jej priniesli s nápojom.

„Ak sa nemýlim, Šeherezáda sa ani neobťažovala ospravedlniť. Skôr naopak, zjavne mala pocit, že je to celkom smiešne. Charlotte sa na ňu vrhla, no ja som ju odtiahol, a sir Anthony očividne zastával názor, že je to vlastne moja chyba, lebo som si nezamkol dvere. Charlotte sa prikláňala k tomu istému. Život v squatoch s mojou matkou ma nepripravil na to, čo čakať od aristokracie. Celkovo musím povedať, že ľudia v squatoch sa správali oveľa lepšie.“

Zdvihol ruku a naznačil usmievavej čašníčke, že by si radi znova objednali. Robin, ktorú od smiechu boleli rebrá, vstala.

„Musím ísť na záchod,“ vydýchla a odkráčala. Sivovlasý muž na barovej stoličke ju sledoval pohľadom.

Kokteily boli malé, ale dosť silné, a Robin, ktorá ako detektívova asistentka trávila väčšinu času v teniskách, si už odvykla nosiť podpätky. Keď kráčala nadol po schodoch pokrytých červeným kobercom, musela sa pevne držať zábradlia. Také honosné dámske toalety ešte v živote nevidela.

Miestnosť bola svetloružová ako jahodová makrónka, s okrúhlymi mramorovými umývadlami, zamatovou pohovkou a nástennými maľbami nýmf v jazierkach pokrytých lekňami. Keď sa vycikala, uhladila si šaty a v zrkadle skontrolovala maskaru, lebo očakávala, že sa jej od smiechu roztiekla. Umyla si ruky a v duchu uvažovala nad príbehom, ktorý jej práve porozprával Strike. Nech bol akokoľvek vtipný, zdal sa jej aj trocha desivý. Aj keď sa počas svojej detektívnej kariéry stretla s mnohými ľudskými výstrednosťami, často sexuálnymi, občas mala pocit, že je v porovnaní s inými ženami v rovnakom veku neskúsená a naivná. Nezažila žiadne divoké sexuálne dobrodružstvá. Doteraz mala len jedného sexuálneho partnera a mala svoje dôvody nad rámec tých obvyklých, prečo potrebovala dôverovať človeku, s ktorým pôjde do postele. V minulosti sedel na lavici obžalovaných muž v strednom veku s vitiligom pod ľavým uchom, ktorý tvrdil, že ho devätnásťročná Robin zlákala na tmavé schodisko a že ju škrtil do bezvedomia, lebo mu povedala, že „má rada drsný sex“.

„Tuším by som si mala dať pohár vody,“ usúdila Robin o päť minút neskôr, keď sa znova usadila oproti Strikeovi. „Boli to fakt silné kokteily.“

„Neskoro,“ povedal Strike, keď pred nich čašníčka postavila ďalšie poháre. „Nedáš si sendvič, aby si až tak necítila alkohol?“

Podal jej jedálny lístok. Ceny boli premrštené. „Nie, radšej...“

„Nepozval by som ťa do Ritzu, keby som nebol pripravený míňať,“ prerušil ju Strike a mávol rukou. „Objednal by som aj tortu, ale...“

„Ilsa ju už pripravila na zajtrajší večer?“ hádala Robin.

Nasledujúci večer Robin čakala narodeninová večera v spoločnosti skupinky priateľov vrátane Strikea. Zorganizovala ju ich spoločná priateľka.

„Áno. Nemal som ti to prezradiť, tak sa tvár prekvapene. Kto vlastne príde?“ opýtal sa Strike. Bol trocha zvedavý, či medzi hosťami budú aj ľudia, ktorých nepozná: konkrétne muži.

Robin odrapotala mená dvojíc. „... a ešte ty a ja,“ dokončila.

„Kto je Richard?“

„Maxov nový frajer,“ vysvetlila Robin. Max bol herec, jej spolubývajúci a zároveň prenájomník. Prenajímal jednu izbu, lebo inak by nezvládal

splácať hypotéku. „Začínam uvažovať, či nie je načase odstáhnovať sa od neho,“ dodala.

Zjavila sa čašníčka a Strike obom objednal sendviče. Potom sa obrátil naspäť k Robin.

„Prečo uvažuješ nad sťahovaním?“

„Za seriál, v ktorom Max hrá, dostáva pekné peniaze, práve potvrdili nakrúcanie druhej série a okrem toho sa zdá, že si s Richardom dobre rozumujú. Nechcem čakať, kým ma požiadajú, aby som odišla. V každom prípade,“ Robin si odchlipla z ďalšieho kokteilu, „mám tridsať. Je najvyšší čas, aby som bývala sama, nemyslíš?“

Strike pokrčil plecami.

„Úprimne, nefandím názoru, že všetko treba stihnúť do určitého termínu. To je skôr Lucina parketa.“

Lucy bola sestra, s ktorou Strike strávil väčšinu detstva, lebo ich porodila jedna matka. S Lucy mali vo všeobecnosti opačné názory na to, čo sú životné radosti a priority. Lucy trápilo, že takmer štyridsaťročný Strike ešte stále žije sám v prenajatom dvojizbáku nad kanceláriou a nezáväzujú ho žiadne povinnosti – manželka, deti, hypotéka, rodičovské združenia, povinné vianočné večierky so susedmi –, ktorým sa bezohľadne vyhýbala aj ich matka.

„Podľa mňa je už načase, aby som mala svoj byt,“ nájstojila Robin. „Síce mi bude chýbať Wolfgang, ale...“

„Kto je Wolfgang?“

„Maxov jazvečík,“ rýchlo odvetila Robin, prekvapená Strikeovým ostrým tónom.

„Aha... Myslel som, že je to nejaký Nemčúr, čo sa ti zapáčil.“

„Ha... nie,“ povedala Robin.

Už si naozaj pripadala dosť opitá. Dúfala, že sendviče jej pomôžu.

„Nie,“ zopakovala. „Max nie je ten typ, čo by sa ma snažil dať dokopy s Nemcami. Musím uznať, že je to celkom príjemná zmena.“

„Veľa ľudí sa ťa snaží dať dokopy s Nemcami?“

„Nie s Nemcami, ale... Ech, vieš, ako to býva. Vanessa mi stále opakuje, že si mám nainštalovať Tinder, a moja sesternica Katie chce, aby som sa